

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. januára 2009 v trestnej veci obžalovaného **J. P. a spol.**, pre účasť na trestnom čine vraždy podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné o sťažnosti obžalovaného J. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. októbra 2008, sp. zn. 1 T 13/2002, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ zák. č. 141/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov účinného do 31. decembra 2005 (Tr. por.) sťažnosť obžalovaného J. P. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu v Trnave z 22. októbra 2008, sp. zn. 1 T 13/2002, bola podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Tr. por. „per analogiam“ zamietnutá žiadosť obžalovaného J. P. o zrušenie zaistenia majetku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obžalovaný J. P. V jej písomnom odôvodnení podanom prostredníctvom obhajcu uviedol, že vlastníkom pohľadávky (pôžičky, ktorú mu mal poškodený Ing. J. K., CSc. poskytnúť) sa dedičským rozhodnutím stal syn poškodeného Ing. M. K. Tento na rozdiel od svojej matky E. K., ktorá si pôvodne v rámci trestného konania uplatnila nárok na náhradu škody a v súčasnom štádiu trestného stíhania už poškodenou nie je, doposiaľ s nárokom na náhradu škody do konania nepristúpil. Z obsahu uznesení Okresného a Krajského súdu v Trnave vyplýva, že Ing. M. K. si nárok na náhradu škody uplatnil v občianskoprávnom konaní, ktoré v súčasnosti prebieha. Je teda zrejmé, že vo veci sa koná duplicitne a zaistenie jeho majetku je nezákonné. V dôsledku zaistenia majetku už osem rokov nemôže s týmto disponovať a je porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces v primeranej lehote.

Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a jeho žiadosti vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obžalovaného J. P. preskúmal v rozsahu § 147 ods. 1 Tr. por. správnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že uznesením Krajského prokurátora v Trnave z 19. apríla 2002, sp. zn. 2 Kv 12/01, bol zaistený nárok poškodenej L. K., nar. X., bytom P., K. ul. č. X. (vdovy po poškodenom Ing. J. K., CSc.), vo výške 11 800 000 Sk na majetku obžalovaného J. P.:

- na nehnuteľnosti vedenej na LV č. X., katastrálne územie T., parcelné číslo X., súpisné číslo X., hotel K., v jednej polovici BSM,

- na nehnuteľnosti vedenej na LV č. X., katastrálne územie S., parcelné číslo X., súpisné číslo X., reštaurácia, v jednej polovici BSM.

Obžalovanému J. P. sa súčasne zakázalo nakladať s uvedenými časťami tohto majetku.

Dôvodom uvedeného postupu krajského prokurátora bola dôvodná obava, že uspokojenie nároku poškodenej na náhradu škody spôsobenej trestným činom bude zmarené alebo sťažené. Podkladom pre dôvodnosť tejto obavy bola skutočnosť, že obžalovaný J. P. sa v priebehu trestného stíhania pokúsil dohodou so svojou manželkou znížiť zákonom stanovený rozsah bezpodielového spoluvlastníctva manželov so zámerom sťažiť uspokojenie nároku na náhradu škody právnej nástupkyne poškodeného – usmrteného Ing. J. K., CSc. (záznam vyšetrovateľa mjr. J. K. z 15. apríla 2002).

Trestná vec obžalovaného J. P. a spol. sa po opakovanom zrušení rozsudku odvolacím súdom nachádza v štádiu, keď celé dokazovanie pre zmenu v zložení senátu – úmrtie predchádzajúceho predsedu senátu treba vykonať znova.

Okresný súd v Piešťanoch za poverenia notára JUDr. M. R. uznesením zo 14. apríla 2005, sp. zn. D 64/04, Dnot 124/04, okrem iného v bode I. rozhodol, že súd

schvaľuje dohodu dedičov ohľadne vysporiadania dedičstva po poručiteľovi (Ing. J. K., CSc.) tak, že pohľadávku v sume 11 800 000 Sk voči dlžníkovi J. P., bytom V. X., T., na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 1. februára 2001 nadobudla do vlastníctva Ľ. K., rod. B., r. č. X., bytom P., J.K. č. X. – pozostalá manželka.

Na Okresnom súde v Trnave sa pod sp. zn. 9 C 330/01 vedie aj občianskoprávne konanie, ktorého predmetom je návrh navrhovateľa Ing. M. K. voči obžalovanému na zaplatenie sumy 11 800 000 Sk s príslušenstvom, titulom uzatvorenej zmluvy o pôžičke medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa, zomrelým Ing. J. K., CSc. Toto konanie doposiaľ právoplatne skončené nebolo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na zákone zodpovedajúce rozhodnutie o predmetnej veci si vyžiadal z Okresného súdu v Trnave listinné dôkazy z ktorých zistil, že uznesením Okresného súdu v Trnave z 9. augusta 2001, sp. zn. 9 Nc 5019/01, bolo vydané predbežné opatrenie na konkrétne uvedený nehnuteľný majetok obžalovaného J. P. a jeho manželky E. P. Medzi týmto majetkom sa nachádza aj reštaurácia vedená na liste vlastníctva č. X. v k. ú. S., parc. č. X., č. s. X., avšak druhá nehnuteľnosť uvedená v uznesení o zaistení nároku poškodenej sa vo vydanom predbežnom opatrení nenachádza. Uznesením o vydaní predbežného opatrenia bol menovaným uložený zákaz prevodu a nakladania s v ňom uvedenými nehnuteľnosťami.

Na podklade odvolania odporcov Krajský súd v Trnave uznesením z 21. februára 2002, sp. zn. 9 Nc 5019/01, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Dovolanie žalobcu Ing. M. K. proti uvedenému uzneseniu krajského súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením z 2. augusta 2002 odmietol ako neprípustné.

Tvrdenie sťažovateľa o „duplicitnom“ zaistení majetku obžalovaného J. P. sú preto nepravdivé a zavádzajúce.

Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005 (Tr. por.) ak je dôvodná obava, že uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom bude marené alebo sťažované, možno nárok až do pravdepodobnej výšky škody zaistiť na majetku obvineného.

Podľa § 48 ods. 2 citovaného zákona zaistenie sa zruší, ak

a/ zanikne dôvod, pre ktorý bolo nariadené,

b/ bolo trestné stíhanie právoplatne zastavené alebo ak sa skončilo právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom, alebo

c/ uplynuli dva mesiace odo dňa, v ktorom nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo odo dňa, v ktorom nadobudlo právoplatnosť uznesenie, ktorým bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 564 ods. 4 zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov účinného od 1. januára 2006 (Tr. por.) jeho prechodných a záverečných ustanovení, vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie v prvom stupni príslušný krajský súd podľa doterajších predpisov. Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu vykoná najvyšší súd podľa doterajších predpisov. Rovnako sa postupuje, ak vec postúpil krajskému súdu na vykonanie konania v prvom stupni nepríslušný súd.

Zo skôr uvedených skutočností vyplýva, že na znemožnenie disponovania majetkom obžalovaného a tým zmarenia uspokojenia právneho nároku poškodených je vydané len právoplatné uznesenie Krajského prokurátora v Trnave o zaistení nároku poškodenej. Uznesenie okresného súdu o vydaní predbežného opatrenia bolo v rámci odvolacieho konania krajským súdom zrušené a dovolanie navrhovateľa bolo najvyšším súdom odmietnuté.

Z citovaného ustanovenia § 48 ods. 2 Tr. por. vyplývajú zákonné dôvody, o ktoré možno oprieť zrušenie zaistenia nároku poškodeného vydaného na podklade skutočností uvedených v § 47 ods. 1 Tr. por.

V posudzovanom prípade ani jedna z uvedených zákonných podmienok splnená nebola, preto dôvody, pre ktoré bol zaistený majetok obžalovaného, resp. jeho časť stále trvajú. Navyše podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ani existencia právoplatného uznesenia o zaistení majetku obžalovaného na uspokojenie nároku poškodeného v inom konaní sama osebe nemôže byť dôvodom pre zrušenie zaistenia majetku v trestnom konaní. Účelom tohto inštitútu je totiž ochrana práv poškodeného a jeho nároku na náhradu škody bez

ohľadu na výsledok konania v inom konaní, ktoré môže skončiť z rôznych dôvodov v neprospech poškodeného. Za dôvod pre zrušenie zaistenia majetku by bolo možné posudzovať predovšetkým dobrovoľné uhradenie vzniknutej škody páchatelom skutku, alebo jej uhradenie páchatelom na podklade právoplatného rozhodnutia súdu v trestnom konaní alebo výslovné vyhlásenie poškodeného alebo jeho právneho zástupcu, že náhradu škody spôsobenej trestným činom nebude v trestnom konaní uplatňovať alebo o nároku poškodeného bolo rozhodnuté v občianskoprávnom alebo inom konaní a podobne, čo sa v posudzovanej veci nestalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sťažnosť obžalovaného J. P. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. januára 2009

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Martin Piovartsy

Za správnosť vyhotovenia: